

דרום-אפריקה: סתימת הפיות נמשכת

יוחנן פאולוס השני לכס האפיפיור, בגד הוותיקן בקתולים האמיתיים. מי יודע את מי הוא משרת.

סירטי ויריאואו. אבל לא רק פיניאר כועס כיום על הוותיקן. רומא עומדת כיום במרכוז של מאבקים רבים בכל רחבי העולם, ונוקטת באורח עיקבי עמדה אמיצה נגד הדיכוי ונגד סכנת המילחמה הגרעינית:

● בפולין מעניקה הכנסיה הקתולית את הסותה למנהיג סולידאריות, לך ואלנסה. מאז יסחרורו מהכלא הוא מקיים מגע יום-יומי עם ראשי-הכנסיה, וזכה בהגנה ציבורית ומישפטית. המשטרה החשאית הפולנית מנסה להבאיש את ריחו של ואלנסה בעיני הכמורה, ולדברי וושינגטון פוסט אף סיפקה להם סרטי-וידאו של ואלנסה ב"תנחות מיניות" עם נשים שונות. אם הדיווח נכון, הוא מעיד על חוסר תיכחום בולט של השין-כית הפולני. הכנסיה הקתולית אינה מתעניינת במוסר האישי-מיני של מנהיג סולידאריות, אלא בפוליטיקה האנטי-קומוניסטית שלו. אין ספק שמאבקו לחופש-פעולה של האיגודים המיקצועיים ימשיך ליהנות מתמיכה קתולית פעילה.

● גם נשיא ארצות-הברית, רונאלד רגן, תומך בר סולידאריות, האיגוד המיקצועי היחיד בעולם שנהנה אי פעם מאהדתם. אבל הקתולים יוצאים בשצף-קצף נגד מדיניותו הגלובאלית של רגן. בהנחייה ישירה מרומא יצאה הכנסיה הקתולית בארצות-הברית נגד מדיניות ההסלמה הגרעינית של הבית הלבן, עומדת בראש המערכה הציבורית נגד הצבת טילים גרעיניים חדישים על אדמת ארצות-הברית ובעד פירוק נשק כללי.

● בפאלרמו, בירת סיציליה, הופיע השבוע האפיפיור באסיפה המונית, ולקול תשואות-הקהל הוקיע בלשון חריפה את מעללי המאפיה. יוחנן-פאולוס השני הכריז על מסע-צלב נגד סוחריה-סמים, וגייס את הכמורה המקומית למאבק ציבורי נגד המאפיה, שהפכה את סיציליה למוקד העיקרי של יצוא סמים מסוכנים, בעיקר הרואין, לאירופה ולארצות-הברית.

האפיפיור הודיע שסוחרים סמים ורוצחים משורות

יוחנן פאולוס השני

נגד אנדרופוב, רגן, בגין והמאפיה

המאפיה ינודו רישמית עלידי הכנסיה, איום רציני למדי לגבי מאפיוזים רבים, שהם גם קתולים אדוקים. צעירים רבים בפאלרמו הצטרפו לאחרונה לחבורות-נוער מטעם הכנסיה, שקידשו מילחמת-חורמה נגד המאפיה.

● במיוחד-התיכון ממשיך הוותיקן לתמוך בשלום צודק, המבוסס על הגדרה-עצמית לפלסטינים, לצד ישראל הריבונית, רומא לא גבהלה מחסנותו של מנחם בגין ומהאשמותיו באנטי-שמיות, נשאה נאמנה למדיניותה במרחב.

● באמריקה הלטינית ממשיכים רוב הכמרים לתמוך במאבק העממי נגד הגנרלים ושולחיהם בושינגטון. באל-סאלבדור משתתפים מאות כמרים בפועל במילחמה נגד הצבא הפאשיסטי, הטובה נשים וילדים בנשק אמריקאי וישראלי.

על מיסלגת העבודה נגד הנסיונות לגרשה מהאינטרנציונל הסוציאליסטי. עם זאת, עמדותיה בעניין דרום-אפריקה הן "בלתי-נסבלות". בדיווח הצרפתי הבלעדי נמסר שפרס התגונן והתנצל, אך דיבוריו על מצבה המיוחד של ישראל

נדהו בתקיפות. ג'וספן אף רמו שמפ"ם עושה מאמצים רבים לרשת את מקומה של מיסלגת העבודה באינטרנציונל.

פרס הבטיח לצרפתים שמיסלגתו תצא בהצהרות חרי-פות בגנות האפליה הגיונית בדרום-אפריקה, ושהוא יפעל ל"צימצום" הנוכחות של מוסדות הסתדרותיים במדינה זו.

הוותיקן:

מיבצר הקידמה

מנהיג המפלגה הפאשיסטית הספרדית כוח חדש היה שרוי בקדרות קשה. בלאס פיניאר בן ה-64 איבד את המנדט היחיד שלו בקורטס הספרדי.

פיניאר הופיע לפני אהדיו מלא זעם איך-אונים. הוא הוקיע את השיטה הדמוקרטית, את העיתונות, לא חסך ביקורת אפילו מהצבא. אבל עיקר הארס היה שמור לכנסיה הקתולית. "בימי פראנקו" טען הפאשיסט, "היתה הכנסיה מיבצר החוק והסדר נגד השמאל. מאז עלה

עיתונים ישראליים, המנסים לחזות את הצפוי לחברה שלנו בעוד שנים אחדות — אם התהליכים העכשוויים ימשכו — יכולים לחסוך לעצמם שנים של עבודת-נמלים וחשובים מייגעם.

די בהצצה מרפרפת בבתי-ברית הקרובה ביותר של ממשלת בגין, דרום-אפריקה, כדי להבהיר לכל המעוניין מה קורה לחירויות האזרח במדינה, שבח-שלוט ע"אחד על מישנהו. המסקנה הבלתי-ימנעת היא: תחילה נשללות זכויותיו של העם המדוכא, אחר-כך מגיע תורם של בני העם המדכא, שאינם יכולים לראות את העול ולהחריש.

"מורה בגאווה." דונאלד וודס, העיתונאי הדרום-אפריקאי הגולה כיום בלונדון, הוא דוגמה אופיינית. וודס אינו רק לבן, אלא דובר אפריקנס, בן למישפחה שתמכה באפרטהייד. ליברל מתון ופשרן, שמציאות החיים בדרום-אפריקה הפכה אותו לרדיקל. תמיכתו העיקבית במאבקם של השחורים, בעיקר בנושא של העלאת תודעתם, וידידותו האישית עם מנהיגים שחורים, הביאה לשורה ארוכה של צעדים מינהליים נגדו, וודס רותק במשך

שימועון פרס

לא רק רבין רוצה לרשת, גם פרס

שנים לביתו, נאסר עליו לפרסם רשימות בעיתונים, או למסור הצהרות לכלי-התקשורת בעולם. בשלב מאוחר יותר הוחזר החרם נגד וודס, ואפילו ציטטים ממאמריו נאסרו לחלוטין. זהו נוהג מקובל למדי בדרום-אפריקה. מנהיגים פוליטיים ועיתונאים, שחורים ולבנים כאחד, נמצאים ברשימה השחורה של מתנגדי המישטר, שעצם איזכור שמם אסור על פי החוק.

השבוע האריכה ממשלת האפרטהייד את החרם על וודס ועוד שלושה מחבריו לחמש שנים נוספות, וודס, ששמע על כך בלונדון, הגיב בחריפות רבה: "זה כבוד גדול עבורי להיות ברשימה השחורה של הגוענים, הממשלה חוששת משינויים חברתיים ופוליטיים, ולכן רבים מחברי מחזמים או נמצאים בכלא. הצלחת ההפרדה הגיונית תלויה בהמשך האחירה הכללית של בורות ודיעות קדור מות בקרב הלבנים בדרום-אפריקה. אני מוכן להודות בגאווה שאני מהווה איום ממשי נגד השיטה הזאת, האווירי רה המקיימת אותה."

מכיוון שוודס איננו שימועון פרס, הוא אינו מתבייש בפעילותו האופוזיציונית. הוא הקים בלונדון את קרן ליונקולן, העוסקת בגלוי במילחמת-חורמה נגד האפרטהייד. בהנהלת הקרן חברים בין השאר מנהיג מיסלגת הלייבור, מייקל פוט, סגנו, דניס הילי, המנהיג הסוציאלי-דמוקראטי רוי ג'נקינס, ומנהיג המיפלגה הליברלית, דייוויד סטיל. גם הנציגות האמריקאית היא מכוונת למדי. על התומכים הגלויים ב"חתך" וודס נמנים המדינאים הליברליים אדוארד קנדי, וולטר מונדייל, וג'ורג' מקיגורן, כולם חברי המיפלגה הדמוקרטית.

פרס ג'ימנס. מקור בכיר במיפלגה הסוציאליסטית הצרפתית דיווח השבוע לעולם קטן על שיחה שנערכה לאחרונה בפאריס בין ראשי מיפלגה זו, ובין יו"ר מיפלגת העבודה, שימועון פרס, הממונה על יחסיה-החזק של המיפלגה, ישראל גת. בשיחה השתתף גם מוכ"ל המיפלגה הסוציאליסטית הצרפתית, ליונל ג'וספן. היצרפתים הזכירו לפרס שהם ממשיכים להגן בתקיפות

מי אמר

שהם עדינים?

החברה הישראלית היא עדיין מישפחתית למדי, וכל הערתי-ביקורת נחשבת כאן כ"ירידה" רצחנית. לעומת זאת נהנים האנגלים מתדמית של שיא הג'נטל-מניות. לעיתים קרובות ניתן לשמוע את ההערה הרקתנית: "באנגליה זה לא היה קורה."

קוראים המצויים היטב בעיתונות הבריטית לא יתפלאו לשמוע שאין כל קשר בין התדמית הזאת לבין המציאות. כינויים כמו "פאשיסט", "אידיוט", "גיוען", ואפילו "גנב" שכוחים ביותר, רק לעיתים רחוקות מתגלה סובלנות כלשהי כלפי יריבים פוליטיים, בעיקר כשהם זקנים, חולים, או אחרי מותם. כך תיאר השבוע השבועון השמאלי ניו-סטייטסמן את אחד מכוכביה החדשים של ראשי-ממשלת בריטניה, מרגארט תאצ'ר:

מארכם המיסכן

גם אם תצליח הגברת תאצ'ר לנפח את המנגנון במישור ראש-הממשלה וליצור לעצמה אימפריה של ממש, יש לקוות שתוכל למצוא פקידים בקאליבר יותר רציני מאשר כריסטופר מונקטון.

מונקטון הוא צעיר שערך בעבר עיתון קאתולי ועבר אחר כך לצהרון הלונדוני איבנינג סטאנדארד, באחד ממאמריו, שהוקדש לנושא פולין, הופיע המישפט המקסיים: "אם קול מארכס היה נוכח היום בחיים, אין ספק שהיה מתהפך בקיברו..."

אין כל ספק שהבחור הזה יגיע רחוק.